

בארי - טיול אופניים ואתגר

עונה מומלצת: חורף ואביב, כשהכל מוריק והטמפרטורות נמוכות יחסית

התאמת המסלול: לרוכבי אופניים מנוסים

קושי המסלול: בינוני עם קטעים קשים

אורך המסלול: כ-25 קילומטר

משך המסלול: כשעתיים וחצי ודילוג רכוב בין כמה נקודות נוספות

מפה: "מישור חוף הנגב [הנגב המערבי]" , מפה מס' 13, הוועדה לשבילי ישראל

(מהדורה אחרונה ומעודכנת ביותר הודפסה בשנת 2009)

הגעה מהמרכז: הדרך הקלה ביותר להגיע לבארי היא לנסוע בכביש החוף, מס' 4, דרומה עד צומת יד מרדכי.

בצומת פונים שמאלה בכביש 34 אל צומת גבים. בצומת גבים פונים ימינה לעבר מפלסים וסעד. נוסעים עד צומת

סעד, מעין צומת T כפולה, בה פונים שמאלה ומיד ימינה (כביש 232 דרום). כעבור חמישה קילומטרים נפנה ימינה

לבארי ונפנה מיד לרחבת עפר מימין. כאן נמצא לוח ועליו מפת המסלול.

המסלול מעגלי, אין צורך בהקפצת רכבים לנקודת הסיום

המרחבים הפחות מוכרים של צפון-מערב הנגב ממש מזמינים רכיבה באופניים. כלי הרכב הלא ממונע מאפשר להתרשם מהשטח הפתוח. ראשיתו של המסלול ממש לצד מפת האזור. סימונו מופיע על גבי חצי עץ קטנים הנעוצים בצדי הדרך. כעבור כברת דרך קצרה שבה מקיפים ממזרח את שמורת בתרונות הלס, המוכרת בשם העממי "מכתש בארי", ממשיכים מערבה, במורד נחל סחף.

כשמגיעים אל האזור המיוער נפרדים מערוץ הנחל ומעפילים על גדתו הדרומית, לעבר נאחביר, הלחא היא בארי הישנה – אחת מ-11 נקודות ההתיישבות שעלו על הקרקע במוצאי יום הכיפורים בשנת 1946. הנקודה ננטשה במהלך מלחמת העצמאות, בעקבות הפלישה המצרית. כשחזרו יושבי הישוב למקום הם העתיקו את מקום מושבם אל אתרו של הכפר הערבי נאחביר, שננטש בינתיים. זהו מקומו של הקיבוץ כיום.

מנאחביר הישנה חוצה המסלול את דרך הרכב וגולש אל ואדיון דרומי לה. בירידה המתונה מציץ על פני הקרקע רכס הכורכר, שברוב האזור מכוסה על ידי שכבה עבה של אבק לס דק.

כשמגיעים לשיא הגובה, שנמצא מעבר לפסל סביבתי דמוי שער ורוד מוזר, מגלים שהוא חפור כולו – בתוך החפירה בולט סלע צהבהב. אלו מכרות הגופרית היחידים במדינה (כן, כן, לא סתם הרחנו ריח לא נעים...), העומדים בשימונם עשרות בשנים. מעבר לדרך נמצא מפעל הגופרית – מבנה חרב ונטוש. בסמוך למכרות טבועות בבטון האותיות R.A.F ראשי תיבות של Royal Air Force. ממכרות הגופרית ממשיך המסלול במקביל לכביש הבטון המנדטורי. הכביש נוצק במהלך מלחמת העולם השנייה, כחלק מהערכות הבריטים נגד הסכנה שבצבאותיו הקרבים של רומל. אורך הכביש היה תשעה קילומטרים. הוא הולך משדה תעופה בצפון רצועת עזה אל מחסני התחמושת העצומים שנבנו באזור. כל שנותר מהם כיום אלו כמה עשרות סוללות עפר דמויות ח'. פחות או יותר מול הקצה הדרומי של מרחב מחסני התחמושת הבריטים פונה המסלול מערבה לעבר נחל גרר ונחל הבשור. בהגעה אל הערוצים נמשך המסלול לאורך גדתם הצפונית חזרה מזרחה, עד נקודה סמוכה לכביש, שם הוא שובר צפונה, בחזרה לנקודת ההתחלה. בקטע זה חוצים כמה וכמה חורשות של אקליפטוסים. העצים כולם נטעו על ידי קק"ל. בולט לעין שכדי לאפשר צמיחתם באזור הצחיח יחסית נטעו אותם בתוך שוחות ארוכות שבהן נאגרים מי הגשם שאחרת היו זורמים במורד מבלי שיחלחלו בקרקע.

יותם יעקבסון

הרצאות, צילום וכתיבה, הדרכה בארץ
ולאורך נתיבי הסחר הקדומים באסיה

עם קצת דמיון, בקטעים הפתוחים המאפשרים רכיבה מהירה ניתן לחוש כמו פרשי אנז"ק - הלגיון האוסטרלי הניו-זילנדי, שלחם באזור נגד התורכים במלחמת העולם הראשונה והביא לכיבוש הארץ על ידי הבריטים. בסוף מסלול שכזה בהחלט מותר לחוש תחושת ניצחון מסוימת.